

CLAIRE DE FÉLIGONDE

Mama moli

z otroki

Predgovor Jean-Baptiste Bienvenu

založba **EMANUEL**

»Nikoli ne bom izgubila poguma.«

SV. TEREZIJA DETETA JEZUSA

Tebi, najin otrok, šestemu čudežu, ki raste v meni.

Jezus je dal svoje življenje zate.

Predgovor

Spomnim se pripetljaja v svoji nekdanji župniji, ob uri jutranje adoracije. V mogočni cerkvi je vladala tišina, z nekaj redkimi župljani v skoraj praznih klopeh in duhovniki, ki se še niso povsem prebudili ali pa so že zadremali nazaj ... Dvournna spokojnost zimskega jutra, za katerega še ni jasno, ali se bo pognalo v tek ali se bo potopilo nazaj v temno noč. Naenkrat je vstopil očka s sinčkom, oboroženim s tigrom, ki je bil približno enake velikosti kot fantič. Poživitev je prišla v pravem trenutku, saj se je moja molitev že pogrezala v dolgčas! Tiger (za katerega se mi zdi, da je po duši očarljiv malopridnež), njegov brat in njun oče so pokleknili pred Najsvetejšim in skupaj vdihnili v molitvi, preden so se veseli podali nazaj k svojim obveznostim. Sam sem se po tako nežnem izrazu ljubezni izvil iz dolgčasa in moja molitev se je (končno) dvignila k slavljenju.

To je bilo moje prvo srečanje z družino zakoncev Claire in Amauryja, ki so mu sledila številna druga. Koliko milostnih in sproščujočih večerov, koliko veselih in preprostih trenutkov! Med toliko dragocenimi srečanji si rad priključem v spomin večer, ko sem bil po zelo napornem delovnem tednu še posebej utrujen. Njihova kot fizičnik drobna tretjerojenka je vso družčino vprašala: »Zakaj ne bi kot

bratje molili za Jeana-Baptista?» In tako sem se znašel na kolenih med otroki, pred lepo podobo Device Marije iz samostana Solesmes in pred svetlečim se neonskim križem. Otroci so s čisto preprostim srcem molili zame, na karizmatičen način: z rokami na mojih ramenih in gorečim srcem. Čudovit trenutek je bil.

Na straneh, ki sledijo, odzvanjata duh molitve in odbito vzdušje, ki sem ju tako rad srečeval pri družini Féligonde. Načini molitve, ki jih predlaga Claire, so konkretni in realni. Ne gre za idealizirano podobo izmišljenega družinskega življenja, v katerem vse teče gladko. To so vsakodnevne molitve, molitve ob domačem džumbusu, utrujenosti in obupu, pa tudi molitve veselja in miru, značilne za srce, ki ve, da je na pravem kraju. Pa čeprav ta kraj ni videti kot objava z Instagrama. Pa čeprav ta kraj ni popoln. Je pa kraj milosti, ljubezni in življenja.

Zato vama, draga bralka, ki ti je namenjena pričujoča knjiga, in dragi bralec, ki si se uspel dokopati do tako ženskega branja, želim srečno pot v molitvi.

Molitev je zrak našega vsakodnevnega življenja. Ko smo sami, v dvoje, z družino.

Jean-Baptiste Bienvenu,
duhovnik Skupnosti Emanuel in koordinator bloga Padreblog

Uvod

Draga mama,

te dni sem prišla do ugotovitve, da moji otroci niso niti malo podobni Jezusovim učencem iz evangelijev.

Prepusti se domišljiji in si v srcu zamisli Jezusa. Móli. Vidiš učence, ki se mu bližajo? Jih zares vidiš? Skupaj so se odločili, da gredo do Jezusa; skupaj so si zastavljali vprašanja in zdaj ga prosijo: »Nauči nas moliti.«

Moji otroci se niso še nikoli posvetovali in nato s počesanimi lasmi slovesno prišli do mene ter me prosili: »Nauči nas moliti.« Nikoli. Seveda se rajši igrajo. In kadar jim rečem: »Otroci, kaj če bi pri molitvi preizkusili novo idejo?« imam pogosto občutek, da jih motim.

Pa vendar z možem čutiva njihovo notranjo žejo (ki je včasih dobro skrita). V sebi imajo globoko potrebo in željo, da se obračajo na Boga, ga poslušajo in imajo z njim osebni odnos. Zato se nama zdi zelo pomembno – celo bistveno – da jih naučiva moliti. Poskušava z različnimi metodami, uvajava novosti, spreminjava čas, kraj in pripomočke za molitev. Neutrudno. Ne glede na njihovo starost (od porodnišnice dalje!).

Najprej bi rada s teboj delila kratek vodnik, kako otroke naučiti moliti. V krščanski literaturi jih obstaja na stotine. Tale je zelo oseben in izhaja iz moje lastne izkušnje. Vzemi stvari, ki ti ustrezajo, jih prilagodi in nato oblikuj svoje lastne ideje. Pri tem se zavedaj, da:

Bogu ne primanjkuje moči, s katero nam pomaga vzgajati naše otroke.

Bogu ne primanjkuje ljubezni, s katero nam pomaga ljubiti in žareti.

Bogu ne primanjkuje duha, s katerim nas navdihuje pri vsakdanjem delu.

Bogu ne primanjkuje humorja, s katerim se veseli naših zabavnih prigod in smeha.

(ZELO OSEBEN) **KRATEK VODNIK,**
KAKO OTROKE NAUČITI MOLITI
(OZIROMA KAKO PUSTITI BOGU,
DA JIH NAUČI MOLITI Z NAŠO POMOČJO)

1. Molitev naj postane prednostna naloga našega materinstva.

Učenje molitve se mi zdi pomembnejše od šolskega dela in vseh ostalih dejavnosti. Zanj si je treba vzeti čas. Žal imam časa zelo malo. Vendar nikoli ne pozabim (oziroma se vsaj trudim), da jeokus molitve najboljša stvar, ki jo lahko predam svojim otrokom. S tem jim dajem ključ do resnične sreče. Če v srcu ohranjam prednostno

nalogo molitve, bom zanjo korak za korakom naredila prostor, o njej govorila, jo živela in z učenjem prepojila svoj vsakdan.

2. Lažje in naravnejše jih bomo naučile tisto, kar živimo same!

Ker nimam časa, da bi izumljala toplo vodo, jim pripovedujem o vsem, kar sem preizkusila v svoji osebni molitvi. Ničesar lažjega se ne spomnim! Tako jim razlagam o svojih lastnih »tehnikah«, s katerimi se čez dan pogovarjam z Bogom. Pripovedujem jim o svojih raznovrstnih skušnjavah in uspehih, pa tudi o porazih, svetopisemskih odkritjih, duhovnih sklepih.

Zato se vsako poglavje pričujoče knjige začne z delom, ki je namenjen izključno tebi. Preden z otroki preizkusiš določeno molitveno idejo, jo preizkusi sama. Ta korak se mi zdi ključen.

3. Vsak družinski član naj moli tak, kakršen je tisti trenutek.

Zakaj bi se otrok, ki se obnaša nagajivo (in včasih celo neznosno), v času molitve prelevil v popolnega otroka in se nato miroljubno vrnil k svojim lumparijam? Z otroki molim tako, da molitev povežem z vsem, kar živijo, pa tudi s tem, kar živimo kot družina. Jeza, prepiri, veselje, zastavljanje vprašanj o prijateljstvu, življenju, smrti, občutek krivice ... Vse to so izhodišča.

4. Povejmo jim, da gre za njihovo srečo!

»Seveda molitev ni obvezna, fant moj, ampak če boš povezan z Bogom, te bo to napolnilo z neverjetnim veseljem! Zato ti iz srca priporočam, da si danes zjutraj vzameš nekaj sekund za Jezusa.«

To so besede, ki jih je moj mož prav to jutro namenil enemu najinih fantov, ki se je malce zmrdoval nad idejo, da bi se zbral in izročil svoj dan.

Otrokom pogosto rečem, da jih imamo starši zelo radi, vendar sami dobro čutijo, kako omejena in nepopolna je ta ljubezen. Povem jim, da obstaja popolna in brezmejna Ljubezen, in sicer v Bogu. Nikoli jim ne bo primanjkovalo ljubezni, nikoli! In ravno molitev je trenutek, ko v polnosti prejemajo to Ljubezen.

Draga mama, isto lahko izkusiš tudi ti. Ponavljaj si: »Včasih je res težko, vendar je tako čudovito moliti, čudovito je biti z Bogom.«

5. Nasmejmo jih!

Učenje molitve se lahko spremeni v trenutek veselja. Sama uporabljam podobe, ki otroke zabavajo – odkrila jih boš v nadaljevanju knjige. Za uvod v čas molitve jih redno animiram. To otroke nasmeje in jim pomaga, da z veselim srcem vstopijo v molitev. Pretiravanje z zapiranjem oči, začetek tišine z glasnim: »Pripravljeni, pozor ... Zdaj!« Te sekunde in nato minute naj postanejo majhen družinski izziv. Na koncu si družno zaploskamo. Poskusim vse, kar mi pade na pamet, spreminjam, improviziram. Samo da se nasmejimo!

Bog je dober! Vesel je, da imamo radi čas molitve, da uporabljamo svojo domišljijo in domišljijo svojih otrok, vesel je našega prizadevanja, da bi postal ta čas vse bolj privlačen in izviren.

6. »Bolje vrabec v roki kot golob na strehi.«

Saj poznaš ta znani pregovor. Velja tudi, ko molim in učim moliti svoje otroke. Če bi čakala, da bodo vsi dobro razpoloženi, počesani,

umirjeni, na pravem mestu, bi molili zelo redko oziroma nikoli. Nimam boljše ideje, kot da z njimi molim ... kadar mi pade na pamet! Pri priči! Kadar imamo na voljo nekaj skupnih trenutkov. Seveda imamo doma tudi skupno družinsko slavljenje, vendar jih čez dan redno spodbujam, naj se pogovarjajo z Jezusom. Tukaj in zdaj, brez odlašanja! Pomemben je premik iz miselnosti »morali bi ...« k »na delo«. Avto je čudovito mesto za molitev: v njem ni pri roki nobenih Playmobilov in stripov. Vsi smo namenjeni v isto smer, otroci so trdno pripeti in jaz sem zraven. To je moj najljubši kotiček, v katerem jim pomagam moliti.

7. Poleg vidnega obstaja tudi skrito (še posebej tisto, kar je skrito v globini).

Srca naših otrok ne bodo ob molitvi nikoli ostala brezbrizna. Molitev nas vsakič dvigne malo bližje k Bogu, predvsem pa prepusti Bogu, da nas privzdigne On. Kadar se malček stisne k mami, se med njima pretaka ljubezen in otrok raste, čeprav se tega morda ne zavedamo ali ne opazimo. Vemo, da je vsaka od teh nežnosti dragocena.

Enako velja za molitev. Ne glede na otrokovo starost, odziv in (ne)dovzetnost ter celo v primeru, ko se zdijo vsa naša prizadevanja bob ob steno, Bog deluje in blagoslavlja. Deluje v največji globini otrokovega srca. Bodi gotova, da je vsak trenutek molitve čas zaupnosti med tvojim otrokom in Bogom, čeprav je videti, kot da se ne bi zgodilo nič. Bog je tisti, ki dela, zaupaj mu!

Molitev, ko nam »poči film«

Glejte, kako je dobro in kako prijetno, če bratje prebivajo skupaj. Je kakor najboljše olje na glavi, ki teče na brado, ki teče na Aronovo brado, na ovratnik njegove obleke. Je kakor rosa s Hermona, ki pada na sionske gore. Kajti tja je Gospod poslal blagoslove, življenje, ki traja na veke.

Psalm 133,1-3

Draga mama,

da bi se ponovno rodili od zgoraj, lahko najprej spremenimo način, kako se odzovemo na stvari, ki nas spravljaajo ob živce. V ta namen predlagam molitev, ko nam »poči film«. Omogoča nam, da sprejmemo Božje kraljestvo ne glede na okoliščine in razpoloženje! Prisluhni kratki zgodbi. Iz prve roke!

Nekoč je živel kitajski virus – ki ga ni treba posebej predstavljati –, mož, ki je bil pozitiven na testu, in dva tedna šolanja na daljavo. Bil je decembra 2021. »Naelektreni dnevi«, kot jih je z razlogom poimenoval moj najstarejši sin,

ki je imel takrat osem let. Nekega dne so morali starejši trije otroci napisati vsak svojo božično pesem. Božične pesmi so vendar čudovite, mi boš rekla. Res je, čudovite so. Toda pri nas so vse tri opisovale popolnoma isto stvar, samo z drugače obrnjenimi stavki. Trije okroglolični nasmejani dojenčki v jasliah. Trikrat po ducat belih angelov, ki ubrano prepevajo v zboru. Vse to za množico pastirjev z vonjem po drobnici in tri krat tri, torej devet modrih, ki se zapletajo v svoje halje. Jasno je namreč, da je težavno zlesti na kamelo, če si oblečen v zlato izvezeno haljo!

V kuhinji sem se počutila, kot bi me napadle njihove prežvekujoče kamele, trije osli in trije glasni voli z vonjem po postani slami. Slišala sem glasove dveh sinov, ki sta meketala kot kozici in želela izmakniti korenje, ki sem ga lupila za kosilo. Starejši so se smejali, ko so si za zabavo izmenjavali verze svojih pesnitev, samo da bi me spravili ob pamet ...

V tistem trenutku se mi je utrgalo. Začela sem se kot nora krohotati, nisem mogla nehati in otroci so se mi navdušeno pridružili. Potem je bilo kljub vsemu treba resno pregledati tiste pesmi, saj je bilo mišljeno, da vsakega otroka posnamem in posnetek recitacije pošljem njegovi učiteljici. Do grla sita sem bila tistih živih jaslic, nalog, ki so s svetlobno hitrostjo prihajale na moj mejl, nakopičenega perila, korenja, ki so mi ga pojedli, še preden sem ga uspela stresti v lonec. Res do grla! V tistem trenutku sem hotela

Kazalo

Predgovor	7
Uvod	9
Molitev, ko nam »poči film«	15
Molitev za bolj polno življenje	23
· Prvi korak: Podarjeno življenje	25
· Drugi korak: Nenavezano življenje	33
· Tretji korak: Življenje, usmerjeno k resnici	43
Molitev superženske	51
Molitev s tatuji	59
Molitev s čajnikom	67
Molitev z obešalnikom	75
Zaključek	81